

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség Károly-utca 9.
Telefon-száma: 305.
Egyes szám ára 10 fillér.

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN
egész évre K 24— félévre K 12—
negyedévre K 6— egyhónapra K 2—

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN
egész évre K 28— félévre K 14—
negyedévre K 7— egyhónapra K 2-40

Kiadóhivatal Károly-utca 9.
Telefonszám: 81.
Egyes szám ára 10 fillér.

Szeged, 914.

III. évfolyam 204. szám.

Kedd, augusztus 18.

FERENC JÓZSEF.

Ősz királyunk születése napján felmagasztosult érzésekkel állunk meg egy pillanatra a világesemények szédületes forgatagában. 1830. augusztus 18-án született Ausztria-Magyarországnak az az uralkodója, aki most az Európát átalakító világesemények középpontjában áll s aki nyolcvannégy esztendővel a vállán, még mindig fáradhatatlanul, sőt csodálatosan friss és meg-meg újuló erővel munkálkodik birodalma népeinek jólétén és előrehaladásán.

A király születése napját ünnepelni és visszapillantást vetni uralkodása kiemelkedő mozzanataira, sohasem volt ragyogóbb alkalom, mint most, amikor a király, mint népeinek legkitartóbb őre, maga mellé rendeli hű katonáit, hogy egyfelől északon, másfelől délen megvédje velük birodalmát az ellenséges népek ellen. Magyarországnak és vele együtt Ausztriának talán sohasem volt még szebb, jelentőségtelegesebb ünnepe, mint amilyen a mai.

Hatvanhat esztendeje annak, hogy I. Ferenc József trónra került és irányítja Ausztria-Magyarország sorsát. Már 1843-ban bejárta hazánkat, 1847-ben pedig, amikor István főherceg pestmegyei installációján mint királyi biztos, jelent meg, jó magyar beszédével és bátor föllépésével egyszerre megnyerte a rendek szeretetét. Ezért mondta róla Kossuth Lajos 1843. március 3-iki beszédében, hogy „a Habsburg-ház nagyreményű ivadékára, Ferenc főhercegre, ki első föllépésekor a nemzet szeretetét magáévá tette, egy fényes trón öröksége vár, mely erejét a szabadságból meríti”. A forradalmi események azonban csakhamar megzavarták ifjúságának boldog nyugalma. A szardíniai háború kitörésekor Lombardiába ment Radetzky seregéhez és 1848. május 6-án részt vett a S. Luciai csatában, amikor bátorságával és hidegvérével tünt ki. 1848. május elsején foglalta el a trónt, de a magyar országgyűlés nem akarta elismerni Ferdinánd lemondását annak ellenére, hogy Ferenc József személyét már főherceg korában is a nemzet szeretete vette körül. Hiszen Kossuth, amikor megoldásul azt ajánlotta, hogy Ferenc József csak Magyarország királya legyen, 1848. augusztusában így írt róla: „Jöjjön el Ferenc főherceg ifjabb királynak Budára, ahol a nemzet mint egy legyőzhetetlen óriás fogja őt védeni a poklok ellen is.”

Minthogy azonban Ferdinánd ebbe nem ment bele, szakadás állott be az udvar és a nemzet között. Következtek az 1848—49-iki események, aztán a passzív

rezisztancia kora, amely végül is a király és a nemzet kibéküléséhez vezetett. Széchenyi István gróf már 1857-től kezdve biztosnak tartott a kibékülést, mert Ferenc József tényeiből egyre világosabban látta, hogy a király páratlan lelkiismeretességgel és semmi csallódás miatt nem csüggedő eréllyel keresi a módot, amellyel uralkodói tekintélyét és monarchiája nagyhatalmi állását összeegyeztesse a birodalmát alkotó országoknak és nemzeteknek, különösen a magyar nemzetnek jogos követeléseivel. Ez a terve a legteljesebb mértékben sikerült is királyunknak, aki ezt tartotta élete legszebb és legtekélyesebb munkájának.

Döntő győzelem a Drina mellett.

A mai napon budapesti tudósítónk azt táviratozta, hogy *csapatunk a Drina mellett döntő győzelmet arattak és a szerbek Valjevó felé menekülnek. Este a budapest—szegedi távírvonal elromlott és azóta semmi jelentés sem érkezett. A vonal romlásának oka ismeretlen.*

A monarchia hadseregének Szerbiába való hirtelen bevonulása nemcsak az osztrák-magyar—szerb háború eredményét dönti el, de jelentős, nagy hatással van az oroszok elleni hadjáratra is, mert *a Szerbiával való végleges leszámolás után a monarchia ténylegesen is nagyobb erőt tud fölvonultatni a véres cár barbár serege ellen.* A monarchia csapatai Bosznia felől is benyomultak Szerbiába és az ellenséget a Drina keleti parti magaslatairól Loznica és Ljesnica közelében ezek a csapatok verték meg.

Ahogy az *északi hadszínról* jött legújabb hírek is mutatják: az Oroszország legyőztetéséhez fűzött remények is teljesen jogosak és igazoltak. Az orosz csapatok *hátrálnak* és igazán nem jelent semmit, hogy a hátrálást ők védekező hadmodornak nevezik. „Védekezésük” eredménye az, hogy a német és az osztrák-magyar csapatok egyre beljebb vonulnak Orosz-Lengyelországban s mind jelentősebb helységeket foglalnak el, a jelek szerint egyszersmindenkorra.

Románia voltaképpen most mozdult meg: megjelentek az egész országban az *általános mozgósításról* szóló plakátok. Egy jelentés arról szól, hogy *Bulgária is hadiállapotban van már. Törökországról*

Azóta pillanatra sem zavarta semmi a harmóniát a nemzet és a dinasztia között. 1867-től a viszonyok nyugodtan fejlődtek Magyarországon és a szeretetnek az a kapcsa, amely a királyt a nemzettel egybe forrasztotta, dicsőséges uralkodása alatt mindjobban megerősödött, acélossá izmosult s hogy most, amikor ismét elérkezett az ideje annak, hogy a király erre a szeretetre appellálva, hadba hívja a nemzet fiait, a nemzet akkori vezérő szellemének, Kossuth Lajosnak a szavai válnak élő valósággá. Kossuth szavai, hogy Ferenc Józsefet az ő hű magyar népe „mint egy legyőzhetetlen óriás fogja védeni a poklok ellen is!”

ma semmi hír nem jött. Általán ma éjjel nem érkezvén semmi távirat, a szegedi és az egész délvidéki közönség a legújabb eseményektől el van vágva. Reméljük, hogy csupán vonalhiba támadt valahol, ami érthető volna a hetek óta tartó, óriási forgalom-használatban s reméljük, hogy huszonnégy órán belül helyre állíthatják a távirati vonalakat.

Általános mozgósítás Romániában.

Ruszcukból jelentik: Romániában az általános mozgósítási plakátokat kiragasztották. Az általános mozgósítás proklamálása nagy örömet keltett a románság között.

A Drina-menti harcok.

Budapest, augusztus 17. Hivatalos jelentés érkezett az elmúlt éjjelen lefolyt és tegnap jelentett Drina menti harcokról, amelyek csapatainknak az erős ellenség felletti döntő győzelméhez vezettek. Az ellenséget Valjevó felé vertük vissza, számos foglyot ejtettünk el és sok hadi anyagot zsákmányoltunk. Az ellenség üldözése a legteljesebb mértékben folyik, csapataink csodálatra méltó bátorsággal harcoltak az erős állásokban levő s számra nézve egyenlő erejű ellenséggel. Különösen kiemelendő a *varsadi 16. számú gyalogezred*, amelynek tisztjei és legénysége a legnehezebb viszonyok között a királyhű horvátok kipróbált, szívós vitézségével indultak győzelmes rohamra. A harcok lefolyásáról szóló részletes hírek és zsákmányul ejtett győzelmi jelek közlése később következik.